

Biografia teatru radiowego.

Adamski, Jerzy; 1973, Lektura słuchowisk i jej skutki; w: Dialog, nr 5, ss. 99-104.

Albińska, Karolina. „«Teatr do słuchania», «literatura do grania», «kino dla ucha»: o rodowodzie gatunkowym słuchowiska radiowego”. Kultura i Historia, 21 (2012). Dostęp 8.10.2018. <http://kulturaihistoria.umcs.lublin.pl/archives/3400>.

Bachura, Joanna. „O sytuacji komunikacyjnej współczesnego słuchowiska – wybrane zagadnienia”. Acta Universitatis Lodzianensis. Folia Litteraria Polonica 14 (2011), 1: 88–95.
Bachura, Joanna. Odsłony wyobraźni. Współczesne słuchowisko radiowe. Toruń: Wydawnictwo Adam Marszałek, 2012.

Baranowska, Małgorzata; 1973, Radio jako osoba dramatu; w: Pamiętnik Teatralny, nr 3-4, ss. 535-539.

Bardijewska, Sława; 1973, Z problemów radiowej adaptacji prozy; w: Pamiętnik Teatralny, nr 3-4, ss. 540-549.

Bardijewska, Sława; 1977, O potrzebie krytyki radiowej; Przekazy i opinie, nr 4, ss. 15-26.

Bardijewska, Sława; 1978 Muza bez legendy. Szkice o polskiej dramaturgii radiowej, Warszawa: Wydawnictwa Radia i Telewizji.

Bardijewska, Sława; 1991, Radio – sztuka silnego słowa; w: Teatr, nr 10, ss. 42.

Bardijewska, Sława; 1991, Słuchowisko-wolność i ograniczenia; w: Scena, nr 10-12, ss. 20-23.

Bardijewska, Sława; 2001, Nagie słowo. Rzecz o słuchowisku, Warszawa: Dom Wydawniczy Elipsa.

Bardijewska, Sława; 2002, Słuchowisko jako tekst słowno-dźwiękowy; w: Maryla Hopfinger (red.), Nowe media w komunikacji społecznej XX w., Warszawa: Oficyna Naukowa Warszawa, ss. 109-127.

Billip, Witold; 1993, Radiowe i telewizyjne formy literackie, w: Alina Brodzka i in. (red.), Słownik literatury polskiej XX wieku, Wrocław: Zakład Narodowy im. Ossolińskich, ss. 903-909.

Bohdziewicz, Antonii; 1935, Przyszłość słuchowiska radiowego; w: Pion, nr 15, ss. 11.

Bolińska, Marta; 2008, Urok radiowego słuchowiska; w: Kwartalnik Polonistyczny, nr 3, ss. 75-81.

Brzezińska, Anna; 2005, Jak dziś wprowadzać dzieci i młodzież w świat kultury; w: Juliusz Tyszka i Zbigniew Rudziński (red.), Raport o stanie polskiego teatru dla dzieci i młodzieży, Poznań: Centrum Sztuki Dziecka w Poznaniu, ss. 239-245.

Blaustein, Leopold. Wybór pism estetycznych. Kraków: Universitas, 2005.

Danecka-Szopowa, Krystyna; 1973, Teatr Radiowy; w: Pamiętnik Teatralny, nr 3-4, ss. 342-359.

Hopfinger, Maryla; Literatura i media po 1989r., Warszawa :Oficyna Naukowa.

Hopfinger, Maryla. Doświadczenie audiowizualne. O mediach w kulturze współczesnej. Warszawa: Wydawnictwo „Sic!”, 2003.

Janiak, Agnieszka, Wanda Krzemińska, Anna Wojtasik-Tokarz, red. Przestrzenie wizualne i akustyczne człowieka. Antropologia audiowizualna jako przedmiot i metoda badań. Wrocław: Dolnośląska Szkoła Wyższa, 2007.

Jarzębowski, Zbigniew. Szczecińskie słuchowiska radiowe: studia z pogranicza literatury i sztuki radiowej. Szczecin: Wydawnictwo Naukowe Uniwersytetu Szczecińskiego, 2009.

Jedliński, Ryszard; 2001, Słuchowisko radiowe w kształceniu polonistycznym; w: Zofia Budrewicz, Zenon Uryga (red.), Drogi i ścieżki polonistyki gimnazjalnej, Kraków: Wydawnictwo Naukowe Akademii Pedagogicznej w Krakowie, ss.139-165.

Kaziów, Michał; 1973, O dziele radiowym. Z zagadnień estetyki oryginalnego słuchowiska, Wrocław: Zakład Narodowy im. Ossolińskich.

Koenig, Jerzy; 2005, Kilka uwag o nieistniejącym, a wciąż możliwym; w: Juliusz Tyszka i Zbigniew Rudziński (red.), Raport o stanie polskiego teatru dla dzieci i młodzieży, Poznań: Centrum Sztuki Dziecka w Poznaniu, ss. 128-129.

Kopalko, Zbigniew; 1948, Słuchowisko – Radiowy Teatr Wyobraźni; w: Prace Polonistyczne, ser. VI, ss. 235-242.

Kopalko, Zbigniew; 1966, Reżyser o słuchowisku radiowym, Warszawa: Ośrodek Badania Opinii Publicznej i Studiów Programowych.

Laskowicz, Krystyna; 1983, Świat za drzwiami, Poznań: Wydawnictwo Naukowe Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w Poznaniu.

Łastowiecki, Janusz. „Jak opisywać słuchowisko radiowe? Od refleksji międzywojennej do najnowszych ujęć badawczych”. Media – Kultura – Komunikacja Społeczna 12 (2016), 1: 11–24.

Limon, Jerzy; 2003, Trzy teatry: scena, telewizja, radio, Gdańsk: Słowo/Obraz Terytoria.

Małachowski, Aleksander; 1969, Słowo wstępne; w: Jerzy Krzysztoń (red.), Teatr wyobraźni. Słuchowiska radiowe, Warszawa: ISKRY, ss. 5-11.

Markiewicz, Wojciech; 2000, Radio - „Świat z Dźwięków”; w: Zygmunt Bauer, Edward Chudzyński (red.), Dziennikarstwo i świat mediów, Kraków: Universitas.

Mayen, Józef; 1965, Radio a literatura, Warszawa: Wiedza Powszechna.

McLeish, Robert. Produkcja radiowa. Kraków: Wydawnictwo Uniwersytetu Jagiellońskiego, 2007.

Michalczyk, Stanisław; 2008, Społeczeństwo medialne, Katowice: Śląsk.

Modestowicz, Waldemar; 2005, Radiowy Teatr Wyobraźni dla Dzieci; w: Juliusz Tyszka i Zbigniew Rudziński (red.), Raport o stanie polskiego teatru dla dzieci i młodzieży, Poznań: Centrum Sztuki Dziecka w Poznaniu, ss. 130-133.

Natanson, Wojciech; 1977, Słuchowiska; w: Scena, nr 10, ss. 22-23.

Pawlak, Grażyna; 2000, Teatr radiowy; w: Marta Fik (red.), Teatr widowisko, Warszawa: Instytut Kultury, ss. 383-405.

Pisarek, Walery (red.); 2006, Słownik terminologii medialnej, Kraków: Universitas.

Pleszkun-Olejniczakowa, Elżbieta; 1988, Wprowadzenie do rozważań o krytyce słuchowiskowej; w: Acta Universitatis Lodzensis. Folia Litteraria Polonica, nr 1, ss. 153-175.

Pleszkun-Olejniczakowa, Elżbieta; 2000a, Słuchowiska Polskiego Radia w okresie piętnastolecia 1925-1939. Fakty, wnioski, przypuszczenia, Łódź: Wydawnictwo biblioteka.

Pleszkun-Olejniczakowa, Elżbieta; 2000b, Intencje interpretacyjne wpisane w słuchowiska za pomocą słów i dźwięków; w: Kazimierz Michalewski (red.), Regulacyjna funkcja tekstów, Łódź: Wydawnictwo Uniwersytetu Łódzkiego, ss. 363-370.

Pleszkun-Olejniczakowa, Elżbieta; 2002, O funkcjonowaniu tekstu literackiego w radiu (na przykładzie polskiego radia w latach 1925-1939); w: Kazimierz Michalewski (red.), Tekst w mediach, Łódź: Wydawnictwo Uniwersytetu Łódzkiego, ss. 426-431.

Radziwon, Marek; 2005, Teatr Telewizji i Teatr radiowy; w: Juliusz Tyszka i Zbigniew Rudziński (red.), Raport o stanie polskiego teatru dla dzieci i młodzieży, Poznań: Centrum Sztuki Dziecka w Poznaniu, ss. 112-127.

Pleszkun-Olejniczakowa, Elżbieta, Joanna Bachura, Aleksandra Pawlik. Dwa teatry. Studia z zakresu teorii i interpretacji sztuki słuchowiskowej. Toruń: Wydawnictwo Adam Marszałek, 2011.

Schöning, Klaus; 2002, Literatura foniczna jako potencjalny przedmiot badań literackich; w: Maryla Hopfinger (red.), Nowe media w kulturze społecznej XX w, Warszawa: Oficyna Naukowa Warszawa, ss.128-140.

Shingler, Martin, Wieringa, Cindy; 1998, On Air. Methods and Meanings of Radio, London, New York, Sydney, Auckland: Arnold.

Stasiński, Piotr; 1993, Dramaturgia radiowa; w: Alina Brodzka i in. (red.), Słownik literatury polskiej XX wieku, Wrocław: Zakład Narodowy im. Ossolińskich, ss. 217-223.

Szlachta, Agnieszka. „Językowe sposoby wyrażania emocji w audycjach radiowych (na przykładzie wybranych audycji Radia Szczecin)”. W: Emocje w językach i kulturach świata, red. Ewa Komorowska, Agnieszka Szlachta. Szczecin: Wydawnictwo Volumina.pl Daniel Krzanowski, 2016, 391–405.

Szlachta, Agnieszka. Leksykalno-pragmatyczne aspekty komunikowania się w mediach (na przykładzie wybranych audycji Radia Szczecin). Szczecin: Wydawnictwo Naukowe Uniwersytetu Szczecińskiego, 2017.

Treugutt, Stefan; 1973, Teczki pełne słuchowisk; w: Dialog, nr 5, ss. 91-98.

Tuszeński, Jerzy; 2002, Paradoxy o słowie i dźwięku: rozważania o sztuce radiowej, Toruń: Wydawnictwo Adam Marszałek.

Waleszkiewicz, Kamila; 03.03.2008, Gdzie się podziały słuchowiska dla dzieci?;

Wójciszyn-Wasil, Aneta. „Obrazy – nie tylko w wyobraźni. Wizualna ewolucja radia”. Zeszyty Naukowe Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego 60 (2018), 1: 373–385.

Wójciszyn-Wasil, Aneta. „Radio: w stronę oryginalnego języka przekazu”. W: Radio i społeczeństwo, red. Grażyna Stachyra, Elżbieta Pawlak-Hejno. Lublin: Wydawnictwo UMCS, 2011, 243–251.